МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

ГАЗЕТА ДЛЯ ВЫБАРШЧЫКАЎ І ДЭПУТАТАЎ МЯСЦОВЫХ САВЕТАЎ

7 мая 2014 г. № 8 (328)

СВАЯ АКРУГА

У ЖЫЦЦІ ДРОБЯЗЯЎ НЕ БЫВАЕ,

лічыць дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі Аляксандр Разганаў

НЭЛІ ЗІГУЛЯ

Што можа быць для дэпутата горшым, чым папрокі людзей у адсутнасці яго сувязі з выбаршчыкамі? Маўляў, бачылі мы цябе толькі раз у жыцці, і тое на плакаце падчас выбараў. Аляксандр Разганаў на тэрыторыі сваёй выбарчай акругі № 88, у якую ўваходзіць частка Магілёва, а таксама Магілёўскі, Чэрыкаўскі і Чавускі раёны, асоба вядомая. Нездарма ж ужо другі тэрмін запар прадстаўляе інтарэсы сваіх землякоў у вышэйшым заканадаўчым органе дзяржавы. Нядаўна мы мелі магчымасць паназіраць за тым, як ён працуе са сваімі выбаршчыкамі.

Адлегласць — не перашкода

Яшчэ да пачатку прыёму ў Вейнянскім сельсавеце Магілёўскага раёна паспела пагутарыць са старшынёй Святланай Сцішанковай. Пад яе «наглядам» — 8 населеных пунктаў, дзе пражывае каля 5,5 тысячы чалавек. Усе людзі розныя, у кожнага свае патрэбы. І калі б не Аляксандр Разганаў, то старшыні, з яе невялікім стажам працы ў органах прадстаўнічай і адначасова выканаўчай улады пярвічнага ўзроўню было б цяжка. Аляксандр Іванавіч жа, сцвярджае Святлана Уладзіміраўна, першы памочнік і дарадчык. З яго дапамогай вырашаліся пытанні, якія, здавалася, немагчыма было зрушыць з месца.

(Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

Прыём вядзе Аляксандр РАЗГАНАЎ. Зямельнае пытанне аказалася самым складаным.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

ТЭМА ДНЯ

ЗАМЕСТ НЕКАЛЬКІХ — АДЗІН

Спрашчаецца механізм аплаты падаткаў

ТАЦЦЯНА ЛАЗОЎСКАЯ

Пра работу тэрытарыяльных падатковых органаў, удасканаленне механізму аплаты грамадзянамі падатку на нерухомасць і зямельнага падатку ў сельскай мясцовасці расказаў старшыням пасялковых і сельскіх Саветаў дэпутатаў начальнік галоўнага ўпраўлення падаткаабкладання фізічных асоб Міністэрства па падатках і зборах Міхаіл Расолька. Сустрэча адбылася ў Інстытуце дзяржаўнай службы Акадэміі кіравання пры Прэзідэнце Беларусі.

На ўліку ў падатковых органах — больш як 2 млн 900 тыс. плацельшчыкаў зямельнага падатку і падатку на нерухомасць. У тым ліку палова з іх мае права на льготу. Напрыклад, ваенныя тэрміновай службы, удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны, пенсіянеры па ўзросце, інваліды I і II груп, іншыя непрацаздольныя грамадзяне, члены шматдзетных сем'яў, асобы, якія пастаянна пражываюць у вёсцы і працуюць у арганізацыях, размешчаных у сельскай мясцовасці, а таксама ва ўстановах культуры, аховы здароўя, адукацыі і сацыяльнай абароны, што знаходзяцца там. Сюды адносяцца і былыя работнікі гэтых арганізацый пасля выхаду на пенсію.

> **Мясцовым Саветам дэпутатаў трэба падыходзіць да прадастаўлення льгот з улікам канкрэтнай сітуацыі.**

Ільготы не для ўсіх

Але і тут ёсць пэўныя тонкасці. Напрыклад, дзеці будуюць дом каля Мінска, прапісваюць туды састарэлых бацькоў, якія маюць права на льготы. Але фактычна пражываюць у ім самі. Яшчэ адзін нюанс: ільгота належыць інвалідам і пенсіянерам, калі разам з імі не зарэгістраваны працаздольныя грамадзяне. Але здараецца і так, што разам з бацькам і маці жыве сын, які не прыносіць у дом нічога, акрамя клопату: нідзе не працуе, злоўжывае алкаголем. У гэтым выпадку пенсіянеры губляюць ільготу. «Менавіта таму мясцовым Саветам дэпутатаў трэба падыходзіць да прадастаўлення льгот з улікам канкрэтнай сітуацыі», — заўважыў прадстаўнік Міністэрства.

Летась было налічана 490 млрд рублёў маёмасных падаткаў (зямля і нерухомасць), з улікам прэферэнцый прад'яўлена да аплаты каля 250 млрд рублёў. У разліку на аднаго чалавека сярэдняя сума падатку на нерухомасць па краіне склала 140 тыс. рублёў за год, на зямлю — 50 тыс. рублёў. Па Мінску — адпаведна 200 і 400 тыс. рублёў.

Найбольшая колькасць плацельшчыкаў падатку на ўліку ў Мінскай вобласці — 740 тыс. чалавек. У Брэсцкай — 482, Гомельскай — 431, Віцебскай 398, Гродзенскай і Магілёўскай прыкладна па 350, у Мінску — 147 тысяч.

> **Плануецца адаптаваць памер зямельнага падатку да рыначных цэн — у залежнасці ад кадастравай ацэнкі зямлі.**

Чым прасцей, тым лепш

Механізм вылічэння падаткаў даволі працаёмкі, патрабуе як фізічных намаганняў, так і матэрыяльных затрат. Разам з тым у выніку аптымізацыі колькасць работнікаў падатковых органаў зменшылася на чвэрць, у раённых інспекцыях працуе па 8-9 чалавек. Сёння шмат робіцца па спрашчэнні, удасканаленні працэсу разліку падаткаў. Згодна з заканадаўствам, кожны грамадзянін павінен атрымаць паведамленне з пазначаным памерам падатку, які належыць аплаціць. Да ведама, кошт аднаго такога пісьма летась склаў 10 тыс. рублёў. Для скарачэння затрат падатковыя органы практыкуюць уручэнне карэспандэнцыі старшыням ці казначэям садовых таварыстваў.

— Сёлета заключылі дагавор на паслугі з «Белпоштай». У электронным выглядзе інфармацыя, што тычыцца плацельшчыкаў, перадаецца паштавікам, якія, у сваю чаргу, друкуюць паведамленні аўтаматызаваным спосабам. Такім чынам сёлета будзе сфармавана 50% паведамленняў прыкладна для 1 млн грамадзян. Сістэма закране асобныя раёны ўсіх абласцей. З гэтага года фізічныя асобы з іх згоды змогуць таксама атрымліваць паведамленні на электронную скрыню, — канстатаваў Міхаіл Расолька.

Для зручнасці плацельшчыкаў

Некалькі гадоў таму старшыні сельскіх Саветаў скардзіліся, што падатковыя органы ускладаюць на іх частку функцый па вылічэнні падаткаў. «Ніхто вас цяпер не прымушае прымаць грошы ад плацельшчыкаў», — заўважыў Расолька.

Заканадаўства дае грамадзянам права выбару: унесці налічэнні ў аддзяленне банка, пошты, падатковы орган. Але калі іх няма ў вёсцы? Зразумела, што чалавеку прасцей заплаціць па месцы жыхарства, у сельскім Савеце, чым ехаць у райцэнтр.

— Вы абраныя народам, а мы знаходзімся на дзяржаўнай службе. І ў нас агульная зацікаўленасць у тым, каб чалавеку было зручна, — звярнуўся да слухачоў Міхаіл Расолька. — Абсалютная большасць старшынь сельскіх Саветаў ідзе нам насустрач, за што ім вялікі дзякуй. І калі ў вас ёсць такая магчымасць, дапамажыце нам. У любым выпадку сродкі паступяць у мясцовы бюджэт.

(Заканчэнне на 2-й стар. «МС».)

ГРАМАДСКАЯ ПАСАДА

СТАРАСТА ПРАЦУЕ НЕ ЗА ГРОШЫ

Стараста вёскі Лагвошчы, што за 25 км ад Жыткавіч, Кацярына Трафімовіч, амаль усё жыццё працавала паштальёнам. Таму мясцовых жыхароў ведае вельмі добра. Яны яе таксама паважаюць, па традыцыі называюць «Каця-паштарка», хоць жанчына чатыры гады як на пенсіі. Маладзейшыя часцей кажуць «Антонаўна». А яна на ўсе імёны шчыра адклікаецца.

Калісьці вёска была вялікай, а цяпер засталося каля 90 двароў. Але ж пустуючыя дамы тут усё часцей купляюць дачнікі. Побач прыгожы бераг Случы, недалёка і Прыпяць.

— Я гэтай вёскай жыву, — кажа Кацярына Антонаўна. — Мне так шкада нашых людзей. — Яны пастарэлі, і так хочацца ім усім дапамагчы. Мне гэта зусім не цяжка, нават прыемна з імі мець стасункі. Людзі розныя бываюць, але ж трэба так з імі размаўляць, каб цябе зразумелі.

Не так даўно ў вёсцы, якая адносіцца да Юркевіцкага сельсавета, усталявалі помнік загінулым воінам. Кацярына Антонаўна арганізавала мясцовых жанчын: прыйшлі, разам дрэвы і кветкі вакол пасадзілі, тэрыторыю ўпарадкавалі. Традыцыйны клопат старасты — вясковыя могілкі. Тут з дапамогай сельсавета зрабілі агароджу. А што да навядзення парадку, Кацярына Трафімовіч кожнага перакананае, што ўдзел у суботніку, у тым ліку на месцах пахавання — справа чалавечага сумлення.

— Мне хочацца, каб было чыста паўсюль. Здараецца, нехта не жадае ісці. Тады трэба знайсці падыход да чалавека... Я, нягледзячы ні на што, заўсёды пацікаўлюся, як жыццё, пагавару з кожным. У нас людзі спагадлівыя. Вось бульбу мы ўсе разам садзілі — летась суседняя гаспадарка дапамагала, сёлета — прыватнік.

А яшчэ Кацярына Антонаўна выконвае ў сваёй вёсцы функцыі... бюро даведак. Практычна няма пытання, на якое яна не знойдзе адказу. Таму і пытаюцца: куды патэлефанаваць, да каго звярнуцца па дапамогу, калі будзе пенсія?.. Што да матэрыяльнага заахвочвання старасты, яна проста не разумее — гэта за што? Але ж нарэшце ўзгадвае, што было вельмі прыемна, калі на дзень вёскі атрымала падарунак ад сельскага Савета, а ў раёне лепшых старост прэміравалі.

— Я не думала ніколі пра тое, каб мне плацілі за гэтую работу! Проста хочацца, каб у нашай вёсцы быў парадак, каб было ўсё хораша.

Такі ж энтузіязм уласцівы і яшчэ адной старасце са стажам — Любові Стражэвіч. Да 76-гадовай жанчыны ўсе 48 жыхароў вёскі Цімашэвічы Ленінскага сельсавета Жыткавіцкага раёна ідуць па параду і дапамогу. Заатэхнік па спецыяльнасці, Любоў Раманаўна з людзьмі заўсёды ўмела ладзіць, была дэпутатам сельскага Савета чатыры скліканні запар. Гаворыць, што афіцыйна ўжо адмаўлялася ад грамадскай пасады старасты. Але ж ад людзей, якім патрэбна дапамога, не адмовішся:

— Усе аднавяскоўцы лічаць мяне старастай, хоць я сама так не лічу. Па ўсіх пытаннях звяртаюцца — праблемы ж трэба вырашаць. Летась мы прыбралі могілкі, бетонную агароджу паставілі і пафарбавалі. Хоць людзей у нас жыве і няшмат, але ж сабралі на добраўпарадкаванне могілак 16 мільёнаў рублёў. Амаль усе дапамаглі з грашыма. Мы звярталіся яшчэ і да нашчадкаў тых, чые бацькі тут пахаваныя. Некаторыя адмаўляліся, а большая частка актыўна дапамагалі. Мне за работу дыплом Гомельскага аблвыканкама з прэміяй уручылі — я вельмі задаволена. Старастаў вёсак трэба заахвочваць.

Між тым старшыня Юркевіцкага сельскага Савета Алена Шпакевіч узгадвае часы, калі грошы на сувеніры для старастаў брала са сваёй кішэні:

— У 1998 годзе ў раёне з'явіліся першыя старасты вёсак. Тады я для іх нешта за свае асабістыя грошы купляла, бо гэтыя людзі мне вельмі дапамагалі. Цяпер сродкі на заахвочванне выдзяляю па артыкулах «іншыя расходы», бо пасада старасты не аплачваецца. Але ж ніхто яшчэ не паклаў сваё пасведчанне на стол. Я ў гэтым сельсавеце працую з 1977 года. Памятаю, раней былі сельскія камітэты, але мне здаецца, значна лягчэй вырашаюцца пытанні праз аднаго актыўнага чалавека. Калі трэба, збіраем старастаў і дэпутатаў сельскага Савета разам. Паважаныя, энергічныя, ініцыятыўныя людзі старастамі на вёсцы павінны быць. Ім хоць ноччу патэлефануй, усе, як адзін, дапамогуць вырашыць праблему.

> **Абсалютная большасць з іх на грамадскай пасадзе працуюць па поклічы душы і сэрца. І ўсё ж радуюцца як дзеці, калі да маральнага заахвочвання дадаецца невялікае матэрыяльнае.**

Мы не баімся далучаць да работы моладзь, бо ў іх новае бачанне, яны маюць арыгінальныя прапановы. Сярод старастаў у нашым сельсавеце ёсць розныя па ўзросце, у тым ліку 40-гадовыя. Вучыць трэба старастаў. Сёння яны павінны быць вельмі адукаванымі, каб ведаць і на сваім месцы тонка праводзіць у жыццё дзяржаўную палітыку. Мне вельмі радасна, што нашы старасты змаглі прыцягнуць да работы нават тых людзей, якія нідзе афіцыйна не працуюць. Яны ў нас агароджы ставілі, фарбавалі іх. Для нас гэта перамога.

— Вядома, часцей за ўсё мы маем магчымасці толькі для маральнага заахвочвання вясковых старастаў, — выказвае свой погляд на праблему старшыня Жыткавіцкага раённага савета дэпутатаў Ніна Рамановіч. — Калі падводзім вынікі работы, самых лепшых узнагароджваем граматамі і ўдзячнымі лістамі. Абавязкова расказваем пра іх работу ў мясцовай прэсе. Як правіла, старастамі выбіраюць актыўных. Шмат дзе такой працай займаюцца прадаўцы, былыя кіраўнікі школ, настаўнікі. Добра, калі стараста даўно жыве ў сваім населеным пункце і добра ведае ўсіх людзей. У нас у кожным сельсавеце такія старасты, без якіх нельга ніякую справу добра наладзіць. Нядаўна суботнікі праходзілі. Мне расказваюць, у Чэрнічах адна з жанчын спачатку адмовілася выходзіць на грамадскія работы, дык стараста яе так прысароміла, што тая адразу ж пайшла працаваць. Значыць, ёсць аўтарытэт у вясковых «мэраў»!

Старасты ў Жыткавіцкім раёне займаюцца ў тым ліку і зборам сродкаў — самаабкладанне — пад пэўны сацыяльны праект. Потым менавіта яны трымаюць справаздачу перад людзьмі — на што іх грошы патрачаны. Абсалютная большасць з іх на грамадскай пасадзе працуюць па поклічы душы і сэрца. І ўсё ж радуюцца як дзеці, калі да маральнага заахвочвання дадаецца невялікае матэрыяльнае.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ВЯСЕЛЬНЫ КРЭАТЫЎ

Полацк, які вядомы сваімі крэатыўнымі фэстамі і акцыямі, цяпер здзіўляе будучых маладажонаў.

— У рамках святкавання Дня горада, з 17 па 18 мая, упершыню будзе рэалізаваны крэатыўны забаўляльны праект «Як правесці выхадныя ў г. Полацку». Мэты праекта: псіхалагічная падрыхтоўка да вяселля, прапаганда сямейнага жыцця, дэманстрацыя годнага прыкладу арганізацыі вольнага часу моладзі ў найстаражытным гасцінным горадзе, — паведамілі ў аддзеле ідэалагічнай працы, культуры і па справах моладзі Полацкага райвыканкама.

Будучыя муж і жонка, якія ўжо падалі заявы ў ЗАГС, запрашаюць да сябе ў госці маладую пару з Оршы, каб разам правесці ў Полацку два дзіўныя дні. Гасцям сумна не будзе. У праграме экскурсійны пешы шпацыр, падчас якога можна ўбачыць помнікі Францыску Скарыну, Сімяону Полацкаму, літары «Ў», Еўфрасінні Полацкай і іншыя. Вельмі цікава будзе прайсціся па знакамітым «чырвоным мосце», убачыць Барысаў камень каля Сафійскага сабора, дзе, па традыцыі, закаханыя выпускаюць у нябёсы галубоў.

Мужчынам прапануюць наведаць музей сярэднявечнага рыцарства, майстар-клас валодання мячом. А дзяўчаты змогуць азнаёміцца з мастацтвам ўсходняга танца. У праграме яшчэ нямала сюрпрызаў. Напрыклад, майстар-клас верхавой язды.

Безумоўна, ідэя мае шанц стаць папулярнай і стане чарговым добрым гарадскім брэндам.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ІНТЭРВ'Ю НА НОВАЙ ПАСАДЗЕ

Міхаіл ПАРТНОЙ:

«ВЫБАРШЧЫКІ ПАВІННЫ ВЕДАЦЬ, ШТО РОБІЦЬ ІХ ДЭПУТАТ»

Наш карэспандэнт папрасіў Міхаіла Партнога, нядаўна абранага на пасаду старшыні Віцебскага гарадскога Савета дэпутатаў, падзяліцца планамі на будучыню.

— Выбаршчыкі павінны ведаць, што робіць іх дэпутат. І я — не выключэнне. Тыя людзі, якія нас выбралі, павінны бачыць, што мы апраўдваем іх давер. Яны чакаюць ад нас, каб мы пачалі — і пажадана як мага хутчэй — вырашаць праблемы, якія іх хвалююць. Дэпутатаў адразу папярэдзіў: народ нас выбраў, таму не буду шкадаваць ні сябе, ні вас. Спатрэбіцца, і ў суботу, нядзелю будзем працаваць. Думаю, што дэпутаты справяцца. Нават упэўнены ў гэтым. Сярод іх — годныя, высокапрафесійныя людзі, якія карыстаюцца заслужанай павагай у землякоў. На працягу першага тыдня дзейнасці народныя выбраннікі ў складзе камісій займаліся, так бы мовіць, ацэнкай абстаноўкі. А потым упершыню будуць распрацоўваць і рэалізоўваць адпаведныя «вузкія» праграмы развіцця: прамысловасці і эканомікі, горадабудаўніцтва і гэтак далей, — расказвае Міхаіл Партной.

Паводле яго слоў, спачатку гарсавет павінен падтрымаць намаганні гарвыканкама, адміністрацый трох раёнаў Віцебска ў пытанні як развіцця прамысловасці, так і эканомікі ў цэлым.

— Безумоўна, развіваць прамысловасць — гэта задача выканкама. А мы — прадстаўнічая ўлада — будзем дапамагаць у гэтым. У адпаведнай сфарміраванай камісіі гарсавета — вопытныя кіраўнікі, якія ведаюць, што можна зрабіць, каб рэанімаваць прадпрыемства, наладзіць эфектыўную дзейнасць. Дарэчы, упэўнены: трэба пераламаць свядомасць наконт таго, што дэпутаты могуць выконваць толькі прадстаўнічыя функцыі. Таму на пасяджэнні камісій будзем запрашаць кіраўнікоў і выслухоўваць іх, цікавіцца: колькі людзі зарабляюць, што робіцца, каб у інтэрнатах быў зроблены рамонт і г.д.

Калі прадпрыемствы будуць дынамічна развівацца — гарадская казна будзе больш напаўняцца падаткамі. У выніку можна будзе вырашаць многія актуальныя праблемы, якія хвалююць гараджан: рамонт жылых дамоў, добраўпарадкаванне двароў, рамонт дарог і гэтак далей. У савецкі час Віцебск быў найбуйнейшым прамысловым цэнтрам, які ў тым ліку працаваў і на абаронную прамысловасць. Трэба надаць імпульс развіццю вядомых на ўвесь былы СССР прадпрыемстваў «Віцязь», «КІМ» і іншых. Сёння многія буйныя прадпрыемствы працуюць неэфектыўна. Але патэнцыял ёсць, і трэба яго выкарыстоўваць. Калі прадпрыемствы будуць вырабляць канкурэнтаздольную прадукцыю, яны змогуць выплачваць добрую зарплату работнікам... І людзі чакаюць гэтага ад улады, — працягвае старшыня гарадскога Савета.

У яго вельмі цікавыя планы наконт развіцця фізічнай культуры ў абласным цэнтры. Паколькі раней адказваў за развіццё фізкультуры, спорту і турызму, гэтая тэма, зразумела, стала вельмі блізкай.

— На Віцебшчыне добра наладжана праца па развіцці спорту вышэйшых дасягненняў. Калі з 2005 па 2009 год рэгіён быў у гэтым пытанні на апошнім месцы, летась па выніках удзелу спартсменаў у чэмпіянатах Свету і Еўропы — 3 месца, у рэспубліканскіх спаборніцтвах — 4-е. А ў агульным заліку дзелім 2 і 3 месцы з Гомельскай вобласцю. У скарбонцы рэкордаў, устаноўленых у мінулым годзе, ад Віцебшчыны — 87. Што тычыцца турызму, Віцебск летась па тэмпе росту паслуг дасягнуў узроўню 126%. Больш як 20 мільёнаў долараў горад зарабіў на прыёме турыстаў толькі ў 2013 годзе.

А развіццём масавай фізкультуры трэба заняцца шчыльна. Пасля рэвізіі ўсіх дваровых пляцовак прывядзём іх у парадак. І, паверце, шмат грошай для гэтага не спатрэбіцца, — падзяліўся планамі старшыня гарсавета.

Актывізуе сваю працу і гарадскі фізкультурна-спартыўны клуб, які мае ўжо немалы вопыт арганізацыі заняткаў. У Віцебску будзе папулярызавацца гімнастыка на вуліцы. Што да пляцовак пад адкрытым небам — ужо ў хуткім часе прэзентуюць эксперыментальны спартыўны гарадок у мініяцюры.

— Днямі буду эскіз зацвярджаць. Уявіце сабе пляцоўку памерамі, напрыклад, 400 квадратных метраў, дзе ёсць розныя трэнажоры. Апошнія зробяць фактычна з металалому: труб, якія выкарыстоўваліся ў падземных камунікацыях, і гэтак далей. Вядома, будуць і драўляныя элементы. Рэалізаваць праект у натуры плануем пры дапамозе працоўных цэхаў эксперыментальных участкаў прадпрыемстваў. Пафарбаваць і ўсталяваць такі гарадок можна і падчас суботніка. Апрабуем, а потым, можа, арганізуем маленькае прадпрыемства, каб выпуск такіх гарадкоў паставіць на паток. Што датычыцца бяспекі падчас заняткаў у такім гарадку, у Віцебску мы знайшлі самавука, які па прыдуманай ім тэхналогіі перапрацоўвае непатрэбную гуму. Гумавая крошка стане асновай для падлогі. І няхай людзі розных узростаў займаюцца, каб быць здаровымі і прыгожымі!

> **У Віцебску будзе папулярызавацца гімнастыка на вуліцы. А ўжо ў хуткім часе прэзентуюць эксперыментальны спартыўны гарадок у мініяцюры.**

Любімы гараджанамі парк адпачынку на беразе ракі Віцьба, у гонар якой назвалі Віцебск, здзівіць у ліку іншага... лебедзямі. Гэтых прыгожых птушак спецыяльна прывязуць у Віцебск. Дамкі для іх ужо зроблены. Калі белых можна ўбачыць і цяпер, чорныя лебедзі стануць прыемным сюрпрызам для гараджан і гасцей горада.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ОАО «БЕЛХИМ» ПРИГЛАШАЕТ ПРИНЯТЬ УЧАСТИЕ

в процедуре переговоров по выполнению работ по объекту «Изготовление и установка окон ПВХ на Фанипольской базе ОАО «Белхим», расположенной по адресу:

Минская обл., Дзержинский р-н, г. Фаниполь, ул. Заводская, 25».

Предложения принимаются **до 14.00 13.05.2014 г.**

по адресу: **г. Минск, ул. Короля, 34, каб. № 19.**

Справки по тел. 8017 204-85-17, факс 8017 204-85-19. УНП 100122846